

Table with subscription rates: GIẢ BÁN, HỌNG-TRÁP, HOÀI-QUỐC, etc.

TIENG-DAN

La Voix du Peuple... BAO-QUAN... HUYNH-THUC-KHANG

Không phải bề rộng, không phải bề dài, giá trị đời sống tại bề sâu.

10-8-35 NGÀY KỶ-NIỆM ĐỆ BÁT CHU-NIÊN - TIENG-DAN - MỘT VÀI CHUYỆN ĐANG CHÉP TRONG LÀNG BẢO NƯỚC TA LÚC MỚI RA ĐỜI

Tieng-dan ra đời ngày 10-8-1927, đến ngày nay 10-8-1935 này là ngày chu niên lần thứ 8.

Trơ trơ một chắc rõ môi cười: Dầu bề chung quanh trụi lại trời.

Bảo giới ta ngày nay kể tiếp xuất hiện, một ngày một nhiều, người trong nước cũng quen mặt với tờ báo.

vài tin và thì, nói về mặt văn chương thì vẫn cũng trang nhã lưu hoạt, nên lấy làm thích.

quán nên có chén rượu mừng (二君由乙而甲, 陳君又由甲而乙).

Đời nay có chén rượu mừng (二君由乙而甲, 陳君又由甲而乙).

TIENG-DAN

CHUYỆN ĐỜI

Tôi cũng nói chuyện làm báo. Hôm nay là ngày lễ sinh nhật của báo TIENG-DAN.

PHONG-VÂN đang ở phụ trường sau. Các chuyện có thể gọi là vừa may vừa rủi cho báo Thanh-Son.

thường hay tránh đó, cái lòng ghét của người đời.

C. Một nhịp so sánh chữ Tây chữ Hán và chữ quốc ngữ.

BÁO Ở NƯỚC NGOÀI XÔ-VIÊT. Trước Âu-chiến, ở Nga chỉ có 330 tờ báo.

Nhân ngày đệ bát châu niên, nhắc sơ, vài đũa gọi là nhớ ngày sanh nhật.

Lam Lay

SỮA NESTLÉ HIỆU CON CHIM SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) & Khấp Đông-Dương

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG KHÁC NHAU: ĐẠ - ĐAY, PHÒNG - TỊCH, KINH - NIÊN

Đau tức giữa bụng, lại chúi qua sau vai, rồi đau tức xuống ngang thắt lưng... Đau bụng trước hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội... Đau như thắt ruột là đau bụng kinh niên.

Thuốc trị ba chứng đau bụng khác nhau: ĐẠ - ĐAY, PHÒNG - TỊCH, KINH - NIÊN. NGUYỄN-NGỌC-AN, nhà soạn: BẢO-NGUYỄN ĐẠI-DUYỆT-TRƯỜNG

Viên-Đông-Tôn-Tịch-Hội

Hội tư-bản SEQUANAISE thành Ba-lô lập nên Công-ty và danh hóa ra 4.000.000 phôi-tiền một phần tư để góp rồi Công-ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1918. Tổng-cơ ở Hanoi 12, Phố Paul-Bert. Giấy số 16 292

Table with columns: Tên người, Số tiền, Ghi chú. Lists names and amounts for a fund.

Table with columns: Tên người, Số tiền, Ghi chú. Lists names and amounts for a fund.

Tin làng quân vọt

Có giấy thép ông Trần Văn Khá cho bay rặng Chim, Ông để dự giải vô địch Mi-lai về phần đánh đôi (double). Đánh chiến thì Chim bị Bongsoo thắng trong ba hiệp.

Một lớp phạm nhân bị phát vãng

Trong lớp phạm nhân bị phát vãng, có một lớp phạm nhân bị phát vãng là vì... Trong lớp phạm nhân bị phát vãng, có một lớp phạm nhân bị phát vãng là vì...

害大五

1. Bệnh thuốc phiện. - Dùng thuốc này để rất êm đềm, song nơi cho biết hết ngày mấy bữa, mỗi bữa mấy phần, cái ăn mấy loại. 2. Bệnh sốt (Sốt-chết-trùng). Mỗi lần 15. Trẻ tuyệt bệnh sớm.

Một vài chuyện đáng chép trong làng báo nước ta...

(Tiếp theo trang trước)

Với Đại-Việt Tân Báo. Lúc báo mới ra đời. Báo này do ông Bành làm chủ, chủ Hán do ông Đào-nguyên-Phe, lại có chủ quốc ngữ, ra đời khoảng năm 1905.

Hào giới ngày nay mà bị công chúng bình phẩm chỉ trích, là việc thông thương. Báo Đại-Việt ra đời là lúc người miền phần đông chưa biết chữ, thế mà đã bị công kích một cách chính đáng.

Hiện người Nam sang ở Nhật báo có trên 20 người, thường làm những bài thì bài ca gói về trong nước, lời là làm lý tưởng khải (興安南歌在日本者約二十人, 多作詩歌寄回國中, 其詞淋漓慷慨)...

Lúc kỳ cụ Phan-châu-Trình nam da ở Phan-thiết, thấy mấy bài kia, có viết một bức thơ dài gửi cho cụ Địch-Đào (cụ Phan, cụ Ngô, cũng cụ Đào là ở Kinh để quên nhau) công kích lối văn nói trên, đại ý nói ở phe nước Nam ta chỉ say mê lối học từ chương thì phú mà quốc kế nhân sanh, bao nhiêu học thực dụng không lưu tâm đến, oán ngày nay truy lạc đến thế.

Công hay là tội?

(Việc on trên không thiếu đến đâu, sau vụ kiện của trên không thiếu đến đâu) ở Thanh Chương (Nghệ An) có một người dân ở làng Yên Hòa và làng Mỹ-Sou bị ăn tù 3 năm đến 5 năm (Tổng của ở đây), bốn người dân không chịu tội ăn tù người vì của 4 người dân thường vào ra của các quả tích là của cho không; quan cũng thấy đưa báo đi xét cáo. Nhưng một vài công lý ra sao, nay chúng ta bị phát vãng, của cho người vì lý do này, thì người dân vào ra của các quả tích của họ.

Đai-Việt nữa, không rõ vì sao mà chết. Với báo Đại-Việt Tân Báo. Báo này ra đời năm 1907, kỳ giá chỉ được thấy vài số. Nội thành chết hàng kỳ số về cao hơn báo Đại-Việt (Báo này ông Ng. v. Vinh biên tập và có một đội tin do cụ Ph. ch. Trình viết về mục thời sự có 2 chuyên ở làng Quảng-nam: 1) Nói về trường học làng Phước-bình, huyện Quỳnh-sơn, do cậu Kim Tây học lập ra, gây quốc ngữ, chữ Tây, có tập thể thao, học trò học theo lối mới các kỳ trường học quốc ngữ còn hiếm). Tỉnh Quảng-nam thân ái cũng nhiều mà về việc học mới, trường mới lại xuất từ một nhà thiển niên Tây học, rõ là một nhánh trong rừng quế (thực - tế).

Ông Lê Cơ, lý trưởng làng Phú-lâm, là một tay có học thức, sắp đặt việc trong làng, nào can thiệp phòng trạm cấp, nào khuyến dân về núi trồng quế, nào mở trường học, việc gì cũng có ngân sách. Ông có xin bằng quan Phủ một nhà buôn, nhưng vốn mua những đồ giấy mực sách vở cho học trò, cũng mua muối, đồ rèn cho dân làm nông. Quan Phủ (xin không nói tên) đã cho bằng. Được vài tháng, quan Phủ bắt đòi ông tới thu bằng lại. Ông nhất định không chịu nộp. Quan Phủ đành giận ra tòa Sứ. Quan Sứ xét rõ dẫn dưới, biết ông làm việc ích lợi, trước mặt quan Phủ, quan Sứ khen ông và cho phép về làm, quan Phủ có hơi ghen.

Hiện báo giới ta đương ở trong cái cách tượng ngưng đã xó bở, lủa cổ lộn xộn, ai cầm ngòi bút nên gắng giữ cái thiên chức của mình mà người đọc cũng nên có con mắt lựa chọn.

Lên trên 4 giờ chiều 2-7-35, chiếc xe hơi của viên quan về ở đơn M. g. c. số 7.734, chạy ngược con trai phố ở phố Ngô Văn Sở-Hội chợ và, đến trước nhà số 99 đường Đông-Ba (gần trước nhà hội 7140 Long cầu, của một người đi xe đạp bị thương, cái đèn là đèn pin tay trái. Nguyễn người đi xe đạp chạy ở ngõ của Gia Hội đi lại (đi phía b' n' mặt', đến đó, nghe tiếng chiêng đánh sấm, mà trước mặt lại thấy chiếc xe đi về phía trước, họ chạy hết sức chạy xe rồi chạy vượt qua bên kia đường, thì vừa chạy xe hơi tới tông vào y b' nhào: tay chĩa bị chẹt, đầu chĩa máu, hết tinh thần sự.

Hiện người Nam sang ở Nhật báo có trên 20 người, thường làm những bài thì bài ca gói về trong nước, lời là làm lý tưởng khải (興安南歌在日本者約二十人, 多作詩歌寄回國中, 其詞淋漓慷慨)...

Lúc bấy giờ, Trung kỳ mới học quốc ngữ, chưa mấy người đọc báo, nên báo trong Nam không lưu hành ra ngoài này. Tôi có quen một vài thầy pháp người Nam kỳ làm việc ở Trung kỳ, có qua lại chơi, một bữa thấy ở nhà thầy... có tờ Nông Cổ Minh Đám, dở ra xem, trong có một bài nói chuyện về tin cũng hay hay, nên còn nhớ đại lược.

Bài ấy đại ý nói người Nam ta hay thờ Phật và Quan công, mà Phật với Quan công không cứu giúp cho dân mình được đâu gì, lại là thần ở xứ khác, chớ không phải thần của nước mình. Vậy nay nên thờ Phật lại cho An đó, trả Quan công lại cho Tàu mà thờ lý thần nhà, mới mong có cứu giúp mình chớ gì...

Hai bài thuật trên, lời lẽ rõ ràng, ai đọc qua cũng biết là bàn ý thế nào, mà thấy lý văn của của báo giới lúc ấy, cái cách tuyên truyền quảng cáo chưa có cách khôn khéo như ngày nay, nhưng không nói giá trị mà chỉ nói rằng nhất khi nào nghe những lời đó thuyết lý mà làm giảm mối cảm tình của nước Pháp. (Hiện nay người có kiến thức, không tin những lời này, mà chỉ tin những lời của người dân thường vào ra của các quả tích là của cho không; quan cũng thấy đưa báo đi xét cáo. Nhưng một vài công lý ra sao, nay chúng ta bị phát vãng, của cho người vì lý do này, thì người dân vào ra của các quả tích của họ.)

Dùng sữa "LE GOSSE" rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết. Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Instituts de Judicature etc... ở Saigon. Có bán trong các tiệm tạp - hóa ở Đông - Pháp. HIỆU GIẤY XANH: GIẤY MÀU... 6120 Đại lý: ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES HON - TOURNAI - QUINBOUR

NGHỀ LÀM BÁO

Lịch = sự' báo = giới

Nghề làm báo mới xuất hiện ở ta trên ba mươi năm nay...

Tờ báo đầu tiên chính do Jules César (một viên tướng của quân La mã) chủ trương...

Đến sau, vào năm 1366, vua nhà Minh bên Tàu xuất bản một tờ công báo hằng ngày...

Vậy ở Âu-châu có La mã, ở Á-châu có Trung-Quốc là hai nước làm thì cho nghề báo...

Riêng về báo chữ Pháp đã in ra hình tờ báo theo như lời một viên giáo sư trường Đại học Leipzig là Wuttke...

Nhưng có kẻ nói những tờ bông tin như vậy, trong ông năm 1492-1495 đã có rồi...

Chẳng khác gì ngày nay, ch quảng cáo tờ báo này ước ngay xuất bản cũng rầm rộ...

Chứng ta có thể gọi ông naudot là thí tử của nghề (nói đáng lẽ ra), và ông hiểu tờ báo có ảnh hưởng...

Sinh tại Paris năm 1802. Một tay làm báo có tài. Tờ «La Presse» do ông chủ trương...

Ông tiếng là chủ một tờ báo, nhưng đời ông không được sung sướng như người ta...

Sau ông Renaudot, một người ai cũng phải biết ơn là Emile de Girardin. Nhờ ông này, mà nghề báo ở Pháp càng ngày càng tiến bộ...

Ông tiếng là chủ một tờ báo, nhưng đời ông không được sung sướng như người ta...

Sinh tại Paris năm 1802. Một tay làm báo có tài. Tờ «La Presse» do ông chủ trương...

Ông tiếng là chủ một tờ báo, nhưng đời ông không được sung sướng như người ta...

Sinh tại Paris năm 1802. Một tay làm báo có tài. Tờ «La Presse» do ông chủ trương...

Chính trị cho ông chủ bút nghe; ông này lấy làm thích, bèn nói: «Anh Heurteau, phải chỉ anh viết giùm đầu đuôi câu chuyện ấy cho chúng tôi thì hay biết mấy...»

Heurteau viết, chính là bài đầu tiên của ông. Liên đó ông được nhập tịch bộ biên tập, thành một tay làm báo nổi danh.

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Chính trị cho ông chủ bút nghe; ông này lấy làm thích, bèn nói: «Anh Heurteau, phải chỉ anh viết giùm đầu đuôi câu chuyện ấy cho chúng tôi thì hay biết mấy...»

Heurteau viết, chính là bài đầu tiên của ông. Liên đó ông được nhập tịch bộ biên tập, thành một tay làm báo nổi danh.

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Bạn thanh niên ta, đại đa số, rui gặp mất chỗ học hoặc bị cái khó bó cái khôn, thường xếp bút nghiêng lại bên xô, cứ cho rằng: «Ta lớn rồi, học làm gì ta nghèo, lo làm cho có cơm ăn cái đã!»...

Trong mấy phút đã trở thành tay làm báo như Heurteau, cũng ít có, lạ! Nhưng so với Paul Bourde, thì ông này càng lạ hơn nữa.

Hãy tính thử xem

An, mặc, ở, đi, là bốn điều kiện cần thiết trên đường sống, của loài người, hằng ngày không ai thiếu được, thiếu một điều là hỏng hại đến sự sống...

Vậy nói sự sống tất nhiên ai cũng phải tìm nghề kiếm tiền làm: sao sắm đủ vật liệu cung cấp về 4 điều cần thiết ấy...

Khoản phí cần thiết ấy, tính riêng mỗi người thì kẻ giàu người nghèo, kẻ sang người hèn, không như luật, song nếu tính gộp trong một nước, một dân tộc, làm thống kê theo số quân binh thì thấy được con số ấy lớn nhỏ ra thế nào...

Một bản thống kê do cuộc quốc tế mại dịch Trung hoa mới tuyên bố, kể số một thành phố Thượng Hải, số nhà nhập trong 3 tháng năm 1935 này có đến 148.077.712 đồng tiền vàng...

Số nhập hơn đến 3953 vạn. Số xuất ra, thì về khoản «ăn, mặc, ở, đi» chiếm phần to

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Hàng bông, Hàng giẻ, Hàng tơ, etc.

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Đường, Lúa gạo, Bột mì, etc.

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Dầu hời, Xe hơi, Xe đạp, etc.

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Đồ kiến trúc, Đồ nội thất, etc.

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Đồ chơi, Đồ ăn, etc.

Table with 2 columns: Item, Amount. Rows include Đồ ăn, Đồ uống, etc.

Kể số như nhập thì các món trên chiếm đến 43%, ngoài ra như đồ ăn xi măng v.v. các món khác, có nhiều thứ trong nước vẫn có sản vật liệu mà đưa nhau dùng ở ngoài, là một điều khó hiểu.

4 điều cần trên nên thêm 1 điều nữa là: «đọc báo», mà tài liệu làm báo, ngoại hóa cũng chiếm phần nhiều!

chẳng thua ai, ít lúc bước vào làng báo, nghiêm nhiệm một tay cứ.

Ông xuất bản ở «Univers» và viết được nhiều sách có giá trị, như những quyển: «Chà et là» (chỗ này chỗ kia), «les Ordeurs de Paris» (xú khí thành Ba-lê).

Nói về tài bút chiến, ông cũng sánh sỏi hơn người. Các ông Hugo, Augier v. v. tài học thế nào, nhiều kẻ biết, thế mà ông đã đối phen vạch chỗ sai lầm của các ông.

CHUYÊN NGÃN

Câu GIANG-HA

ĐI PHÒNG - VÂN

Tác giả tặng riêng cho những ai trong bọn đồng nghiệp thường bị các thí nghiệm ngoài cảm, mà ngồi bất vô tư đã viết phải thành một môn hàng thấp giá.

Tôi còn nhớ một năm nào khi tôi còn ở Hà-thành, một người bạn của tôi, anh Thanh sơn, đến chơi mà cho biết rằng anh sắp đi phòng văn một người rất lợi hại...

— Anh đi phòng văn ai vậy? — Ông V. - L. cái ông chủ một nhà máy dệt, nhà máy dệt, ở làm xa tay, bần đờ phũ phàng...

— Được đó, tôi khen anh đó. Cứ gắng lên, may ra anh sẽ gờ cái mặt nạ của một nhà triết học...

— Cái mặt nạ là vậy đó. Nếu bay giờ anh coi cái mặt nạ của cuộc phỏng vấn anh có thể là cái mặt nạ của cái mặt nạ...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

— Ông nói nghe, tôi nói, anh nói, mà tôi thì rình anh đi nghe, anh nói, anh nói, anh nói...

BÀO KHỜ RỘNG NHẤT TRÊN THẾ GIỚI

Kể báo khờ rộng nhất trên thế giới, thì tờ «Illuminated Quarterly Consolation»...

BÀO KHỜ HẸP NHẤT

Các báo khờ hẹp nhất trên thế giới là báo «Télégrammes & Gaudalajara (Mê Tây Co)»...

BÀO Ở NHẤT

Các báo ở nhất kể như sau này: «Osaka Asahi» (xuất bản 1.300.000 tờ)...

Các báo ở nhất kể như sau này: «Osaka Asahi» (xuất bản 1.300.000 tờ)...